

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.04.1985, sp. zn. 1 Tz 18/85, ECLI:CZ:NS:1985:1.TZ.18.1985.1

Číslo: 18/1987

Právní věta: Skutečnost, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného lze mít pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit, vylučuje, aby samosoudce konal řízení o trestném činu, nikoliv však o přečinu (§ 314a odst. 2 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.04.1985

Spisová značka: 1 Tz 18/85

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před samosoudcem

Předpisy: 141/1961 Sb. § 36 odst. 2

§ 116 odst. 1

§ 314a odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18

Skutečnost, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného lze mít pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit, vylučuje, aby samosoudce konal řízení o trestném činu, nikoliv však o přečinu (§ 314a odst. 2 tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 26. 4. 1985 sp. zn. [1 Tz 18/85.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu v Kladně ze dne 4. srpna 1983 sp. zn. 2 T 906/83 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obviněný J. B. byl shora citovaným trestním příkazem okresního soudu v Kladně uznán vinným přečinem proti pracovní kázni podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se dopustil tím, že od únor 1983 až dosud jako dělník na středisku dřevovýroby Zemědělského stavebního družstva pro okres Kladno bezdůvodně vynechal nejméně 24 pracovních směn a ohrozil tím plynulost výroby

tohoto pracoviště. Za to byl obviněnému uložen trest odnětí svobody na jeden měsíc s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu jednoho roku. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 20. 8. 1983.

Proti tomuto trestnímu příkazu podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného. Namítl, že okresní soud nepřihlédl ke zprávě MNV ve Šlapanicích, podle níž rozumové schopnosti obviněného jsou sníženy, a v souvislosti s tím i k protokolu o výpovědi obviněného, že obviněný má pouze 3 třídy základní školy. Z toho měl podle názoru stížnosti pro porušení zákona soud dovodit, že obviněný musí mít obhájce (§ 36 odst. 2 tr. ř.), že by měl být zkoumán jeho duševní stav a že řízení neměl vykonávat samosoudce (§ 314 a odst. 2 tr. ř.).

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal napadený trestní příkaz i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného.

Podle zprávy MNV Šlapanice, z místa bydliště, jsou rozumové schopnosti obviněného sníženy. O tom svědčí i skutečnost, že obviněný má neukončené školní vzdělání, má pouze tři třídy základní školy. Z toho měl okresní soud vyvodit dva závěry. Jednak povinnost mít obhájce podle § 36 odst. 2 tr. ř., jednak zkoumat duševní stav obviněného podle § 116 odst. 1 tr. ř. Pokud se tak nestalo, byl již v řízení, které předcházelo vydání napadeného trestního příkazu, porušen zákon v neprospěch obviněného. Také ovšem neměl být vydán trestní příkaz vzhledem k nedostatku podmínek uvedených v § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř.

Nelze však přisvědčit názoru stížnosti pro porušení zákona, že u obviněného, u něhož jsou vzhledem k tělesným nebo duševním vadám pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit, nelze konat ani o přečinu řízení před samosoudcem. Ustanovení § 314a odst. 2 tr. ř. uvádí, že v takovýchto případech nelze konat řízení před samosoudcem o trestných činech a pouze poslední eventualita v tomto ustanovení uvedená platí i pro řízení o přečinech. K tomu srov. č. 36/1974 sb. rozh. tr.